

Skatteutskottets betänkande 2020/21:SkU8

Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket. Resolution är ett särskilt förfarande under statlig kontroll för rekonstruktion eller avveckling av finansiell verksamhet som bedrivs av finansiella företag och ett alternativ till konkurs när en sådan skulle medföra stora samhällsekonomiska kostnader.

Syftet med förslaget är att åtgärder som genomförs i ett företag i resolution inte ska medföra skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet. Regeringen föreslår därför att det för företag i resolution ska införas undantag från beloppsspärren i bestämmelserna om underskottsavdrag. Ändringen innebär att undantag från beloppsspärren endast får göras om Riksgäldskontoret har använt sig av det s.k. försäljningsverktyget, broinstitutswerktyget eller skuldnedskrivningsverktyget och åtgärden har godkänts av Europeiska kommissionen. Motsvarande föreslås gälla i det fall ett undantag från begränsning av rätten att utnyttja kvarstående negativt räntenetto vid ägarförändringar eller vid fusion eller fission aktualiseras för ett företag som har försatts i resolution.

Resolutionsregelverket innehåller även bestämmelser om förebyggande tillsynsåtgärder, som syftar till att undvika att ett företag ska försättas i resolution. En sådan åtgärd är nedskrivning av relevanta kapitalinstrument. I propositionen föreslås att sådana nedskrivningar ska behandlas på samma sätt som ackord utan konkurs och skuldsanering.

Förslaget medför ändringar i inkomstskattelagen.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Behandlade förslag

Proposition 2020/21:19 Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	6
Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket	6
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	14
Propositionen	14
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	15

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2020/21:19.

Stockholm den 19 november 2020

På skatteutskottets vägnar

Jörgen Hellman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Jörgen Hellman (S), Per Åsling (C), Niklas Wykman (M), Hillevi Larsson (S), Helena Bouveng (M), Eric Westroth (SD), Sultan Kayhan (S), Tony Haddou (V), Borian Åberg (M), David Lång (SD), Patrik Lundqvist (S), Hampus Hagman (KD), Anna Vikström (S), Gulan Avci (L), Rebecka Le Moine (MP), Kjell Jansson (M) och Anne Oskarsson (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2020/21:19 Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket. Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag återges i bilaga 2. I ärendet har inte väckts några motioner.

Bakgrund

Finanskriskommittén lämnade i juni 2014 sitt slutbetänkande Resolution – En ny metod för att hantera banker i kris (SOU 2014:52). Skatteverket anförde i sitt remissvar över förslagen i betänkandet att Skatteverket inte hade några invändningar mot kommitténs förslag som sådana, men att det borde förtydligas vilka skatterättsliga anpassningar som krävs med anledning av det nya resolutionsförfarandet.

Den 1 februari 2016 trädde lagen (2015:1016) om resolution i kraft. Med anledning av att den nya lagen aktualiserar vissa ändringar i skattereglerna för företag har promemorian Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket tagits fram inom Finansdepartementet. Promemorian innehåller förslag på ändringar i inkomstskattelagen (1999:1229).

Svenska Bankföreningen har gett in en begäran om ett klagörande avseende bankers efterställda skulder (Fi2017/00864).

För att komplettera beredningsunderlaget har ett utkast till lagrådsremiss (Fi2020/02198) remissbehandlats. I utkastet till lagrådsremiss behandlas promemorians lagförslag. Vidare föreslås kompletterande bestämmelser som rör beloppsspärren och kvarstående negativa räntenetton vid resolution och att en nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution ska likställas med ackord och resultera i att befintligt underskott minskas i motsvarande utsträckning.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslår regeringen ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket, som trädde i kraft den 1 februari 2016. Resolution är ett särskilt förfarande under statlig kontroll för rekonstruktion eller avveckling av finansiell verksamhet som bedrivs av finansiella företag och ett alternativ till konkurs när en sådan skulle medföra stora samhällsekonomiska kostnader.

Syftet med förslaget är att åtgärder som genomförs i ett företag i resolution inte ska medföra skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet. Regeringen föreslår därför att det för företag i resolution ska införas undantag från beloppsspärren i bestämmelserna om

underskottsavdrag. Ändringen innebär att undantag från beloppsspärren endast får göras om Riksgäldskontoret har använt sig av försäljningsverktyget, broinstitutswerktyget eller skuldnedskrivningsverktyget och åtgärden har godkänts av Europeiska kommissionen. Motsvarande föreslås gälla i det fall ett undantag från begränsning av rätten att utnyttja kvarstående negativt räntenetto vid ägarförändringar eller vid fusion eller fission aktualiseras för ett företag som har försatts i resolution.

Resolutionsregelverket innehåller även bestämmelser om förebyggande tillsynsåtgärder, som syftar till att undvika att ett företag ska försättas i resolution. En sådan åtgärd är nedskrivning av relevanta kapitalinstrument. I propositionen föreslås att sådana nedskrivningar ska behandlas på samma sätt som ackord utan konkurs och skuldsanering. I en sådan situation ska det belopp som motsvarar summan av nedskrivningarna av kapitalinstrumenten inte tas upp som intäkt.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Utskottets överväganden

Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket.

Propositionen

Resolution

Lagen (2015:1016) om resolution bygger på krishanteringsdirektivet som antogs i maj 2014. I Genom lagen har ett nytt förfarande, resolution, införts för vissa finansiella företag som hamnat i kris. Resolution är ett särskilt förfarande under statlig kontroll för rekonstruktion eller avveckling av finansiell verksamhet som bedrivs av sådana företag och ett alternativ till konkurs när en sådan skulle medföra stora samhällsekonomiska kostnader.

Krishanteringsdirektivet föreskriver ett ramverk för resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag samt vissa andra företag som ingår i samma koncern som sådana företag. Krishanteringsdirektivet syftar dock inte bara till att ge möjligheter att rekonstruera eller avveckla verksamheten i ovan nämnda företag utan även till att undvika att enskilda företag hamnar i problem som kan framtvunga resolution. I direktivet finns därför bestämmelser om resolution, om förberedelser för ett sådant förfarande och om förebyggande tillsynsåtgärder.

Det grundläggande syftet med resolution är att rekonstruera eller avveckla finansiella företag som fallerar utan att det inträffar betydande störningar eller avbrott i samhällsviktig verksamhet. Ett annat syfte med regelverket är att tydligt markera att oönskade effekter av ett överdrivet risktagande inte kommer att bäras av staten. Marknadsdisciplinen ska upprätthållas. Ytterligare ett viktigt skäl för en reglering är att skydda medel och tillgångar som tillhör insättare, investerare och kunder.

En princip i hela resolutionsförfarandet är att ägarna ska bära förluster först och fullt ut, före borgenärskollektivet. Detta görs för att behålla den prioritetsordning som hade tillämpats om företaget i stället hade försatts i konkurs.

Resolution är ett alternativ till konkurs eller likvidation. När ett företag försätts i resolution övergår kontrollen över företaget till Riksgäldskontoret, som är den svenska resolutionsmyndigheten. Ägarnas rösträtt på bolagsstämman övertas av myndigheten. Äganderätten till aktierna påverkas dock inte i detta skede. Beslut om resolution medför också andra rättsverkningar, t.ex. utmättningsförbud mot företaget.

För att verksamheten ska kunna fortgå, och allvarliga störningar i det finansiella systemet ska kunna undvikas, måste den antingen överföras till en finansiellt stark aktör eller så måste företaget rekonstrueras. För dessa ändamål finns fyra resolutionsverktyg:

- Försäljningsverktyget innebär att myndigheten kan sälja inkråm och aktier i företaget till en privat förvärvare.
- Broinstitutsverktyget innebär att myndigheten kan överföra inkråm eller aktier i företaget till ett tillfälligt broinstitut som kontrolleras av myndigheten.
- Avskiljandeverktyget, som bara får tillämpas i kombination med något annat verktyg, innebär att myndigheten kan överföra inkråm som inte lämpar sig för omedelbar försäljning till ett tillgångsförvaltningsbolag som ska avveckla verksamheten över tid.
- Skuldnedskrivningsverktyget innebär att myndigheten kan skriva ned skulder i företaget och konvertera skulder till aktier.

Det finns även en del andra åtgärder som får vidtas enligt resolutionsregelverket.

Riksgäldskontoret kan i stor utsträckning välja mellan de olika verktygen och åtgärderna utifrån en bedömning av vad som är bäst för att uppnå ändamålen med resolutionen.

Principiella utgångspunkter för skatteeffekter i resolution

Regeringen gör bedömningen att den principiella utgångspunkten bör vara att åtgärder som vidtas i resolution inte bör medföra skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet.

Resolution innebär enligt regeringen ett potentiellt vittgående ingrepp i ägarnas och borgenärernas rättigheter, vilket har ansetts befogat med tanke på det övergripande behovet av att skydda den finansiella stabiliteten och skattebetalarna (prop. 2015/16:5 s. 175 och s. 615). Att resolution är ett allvarligt ingrepp framgår inte minst av de omfattande åtgärder som ska vidtas för att förhindra att företag hamnar i ett resolutionsförfarande. Utgångspunkten för de åtgärder som införts i samband med genomförandet av krishanteringsdirektivet har varit att stärka möjligheterna att rekonstruera och avveckla institut och finansiella koncerner på ett ordnat sätt, dvs. utan spridningseffekter och med bevarandet av kritiska verksamheter, och så att ägare och borgenärer bär kostnaderna för detta i stället för skattebetalarna. Därigenom stärks enligt regeringen marknadsdisciplinen, vilket bidrar till att främja ett sunt risktagande. Ett sunt risktagande minskar i sin tur riskerna för framtida finansiella kriser (prop. 2015/16:5 s. 766). Ett syfte är också att statens kostnader för krishantering ska minska. Förekomsten av ett heltäckande system för hantering av finansiella företag i kris minskar i sig riskerna i det finansiella systemet och minskar därmed även risken för att resolution ska behöva tillgripas.

Syftet med resolution är att minimera samhällsskadliga effekter av att banker och andra finansiella företag fallerar. Med hänsyn till det allvarliga läge som har uppstått när resolution måste tillgripas anser regeringen att det finns anledning att vara försiktig med skatteanspråk på företaget i resolution. Krav på skattebetalningar riskerar att ytterligare förvärra situationen och därmed också försvåra en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet. Med hänsyn till att ägarkollektivet i första hand ska svara ekonomiskt för den uppkomna situationen finns det dock enligt regeringen inte samma anledning att mildra eventuella skatteeffekter för ägare, företagsledning och borgenärer.

Den principiella utgångspunkten bör mot denna bakgrund vara att åtgärder som vidtas under den tid som ett företag är försatt i resolution inte bör medföra skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet eller annars ökar risken för betydande störningar i samhällsviktig verksamhet.

Begränsad avdragsrätt vid överlåtelse till staten, en region eller en kommun

Regeringen gör bedömningen att det med anledning av resolutionsregelverket inte bör införas något undantag från reglerna om begränsning av underskottsavdrag vid överlåtelse av en huvudsaklig del av näringsverksamheten till staten, en region eller en kommun.

I 14 kap. 17 och 18 §§ inkomstskattelagen, förkortad IL, finns bestämmelser om begränsning av avdrag för underskott när den huvudsakliga delen av näringsverksamheten överlåts till staten, en region eller en kommun eller till ett bolag som till övervägande del innehas av ett sådant organ. Bestämmelserna brukar kallas för lex Kockum på grund av att de infördes i samband med att staten övertog Kockum AB:s varvsrörelse. När staten tog över ansvaret för verksamhetens skulder ansågs det orimligt att det kvarvarande bolaget skulle få dra av underskott som härrörde sig från tiden innan överlåtelsen.

Lex Kockum innebär att underskott i det avyttrande företaget inte får dras av följande år. Om en huvudsaklig del av verksamheten i ett finansiellt företag i kris förs över till ett statligt företag, genom t.ex. broinstitutsverktyget eller försäljningsverktyget, ska företaget i resolution och vad som finns kvar däri normalt sett avvecklas genom konkurs eller likvidation. I och med att den huvudsakliga delen av verksamheten har lämnat företaget kan den mindre kvarvarande delen inte anses vara av sådan betydelse för samhällsekonomin eller den finansiella stabiliteten att den bör medföra särskild behandling. Regeringen anser därför att det inte bör införas något undantag från bestämmelserna om begränsning av avdrag för underskott i 14 kap. 17 och 18 §§ IL med anledning av resolution.

Beloppsspärren

Regeringen föreslår också att tidigare års underskott inte ska begränsas av beloppsspärren vid en ägarförändring som genomförs när ett företag var försatt i resolution före ägarförändringen.

Regeringen gör bedömningen att det inte bör tillämpas några särskilda undantag från de nuvarande begränsningsreglerna för tidigare års underskott vid en ägarförändring som sker på grund av åtgärder utanför resolution.

Regeringen gör vidare bedömningen att resolution inte bör likställas med konkurs vid tillämpning av reglerna om tidigare års underskott. Regeringen anser att det vid resolution till skillnad från vid konkurs finns en uttalad målsättning att verksamheten i företaget under resolution ska kunna fortgå som normalt. Befintliga underskott bör därför enligt regeringen få behållas och utnyttjas under resolutionstiden.

Åtgärder som vidtas i resolution syftar till att hitta en lösning som innebär att verksamheten kan fortgå med minsta möjliga störningar i ekonomin som helhet. Regeringen gör bedömningen att ett undantag från beloppsspärren skulle underlätta resolutionsförfarandet och bidra till möjligheten att ett förfarande får en framgångsrik utgång.

Vid bedömningen av om det bör införas ett undantag från beloppsspärren bör det enligt regeringen även beaktas att det främsta skälet till att det finns avdragsbegränsningar för underskottsföretag vid förluster i samband med ägarförändringar är att det anses oacceptabelt man ska kunna ”handla med förluster”. Vidare bör systemet för förlustutjämning vara neutralt när det gäller ägarförändringar (prop. 1993/94:50 s. 260). Med hänsyn till beloppsspärrens mekaniska utformning, resolutionsförfarandets strikta ramverk och att resolutionsmyndigheten kontrollerar vilka transaktioner som kommer att genomföras gör regeringen bedömningen att det inte bör finnas risk för att resolutionsregelverket kan användas som ett medel för skatteplanering med förlustbolag.

Sammantaget gör regeringen bedömningen att skälen för att införa ett undantag från beloppsspärren väger tyngre än de skäl som talar emot ett sådant undantag, när det rör sig om ägarförändringar inom ramen för ett resolutionsförfarande. Regeringen föreslår således att ett sådant undantag ska införas. För att undantaget ska gälla ska företaget ha varit försatt i resolution före ägarförändringen.

Vid en ägarförändring på grund av åtgärder utanför resolution, dvs. för företag som inte försatts i resolution, anser regeringen att det dock inte bör införas något särskilt undantag från beloppsspärren.

Koncernbidragsspärren

Regeringen gör bedömningen att koncernbidragsspärren bör tillämpas vid en ägarförändring i ett företag i resolution.

Koncernbidragsspärren innebär att ett fullständigt utnyttjande av underskotten skjuts på framtiden och innebär inte att vissa underskott faller bort.

Värdet av underskotten finns således kvar för bolaget i och med undantaget från beloppsspärren. Regeringen anser att ett undantag från koncernbidragsspärren därför inte kan motiveras utifrån syftet att undvika onödig värdeförstörelse. Ett undantag från koncernbidragsspärren skulle i stället kunna verka värdehöjande, i och med att underskotten i så fall omedelbart kan användas i (den nya) koncernen. Underskotten skulle därmed kunna ges ett ekonomiskt värde för hela koncernen. Det bör vidare påpekas att om ägarförändringen föranleds av att företaget i resolution har överlåtits till ett statligt ägt broinstitut innebär koncernbidragsspärren endast att underskottet inte får utnyttjas mot koncernbidrag från broinstitutet. Om verksamheten visar överskott kommande år kan underskottet utnyttjas mot det överskottet, även under pågående resolution. Mot denna bakgrund anser regeringen att det inte bör införas ett undantag från koncernbidragsspärren

Kvarstående underskott vid fusion eller fission

Regeringen föreslår att kvarstående underskott inte ska begränsas av beloppsspärren om ett överlåtande företag är försatt i resolution före en kvalificerad fusion eller fission.

Regeringen anser att det inte kan uteslutas att fusion eller fission aktualiseras i ett resolutionsförfarande. Regeringen föreslår därför att det bör införas ett undantag från beloppsspärren om en överlåtelse som sker i ett resolutionsförfarande, med stöd av t.ex. försäljningsverktyget, genomförs på ett sådant sätt att den utgör en kvalificerad fusion eller fission enligt inkomstskattelagens regler. Om ett företag i resolution är det överlåtande företaget i en kvalificerad fusion eller fission bör det kvarstående underskottet således inte begränsas av beloppsspärren. Syftet med förslaget är att möjligheterna att hitta en långsiktig lösning på resolutionsförfarandet inte ska försämrats. För att undantaget ska gälla ska företaget ha varit försatt i resolution före fusionen eller fissionen.

Kommissionens granskning av vissa stödåtgärder

Regeringen föreslår att undantag från beloppsspärren vid resolution, som innebär att tidigare års underskott inte ska begränsas, endast ska gälla om kommissionen har funnit att åtgärden är förenlig med reglerna om statligt stöd i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Detta ska enligt förslaget gälla vid tidpunkten för ägarförändringen respektive vid tidpunkten för fusionen eller fissionen. Motsvarande gäller undantaget från begränsning av rätten att utnyttja kvarstående negativt räntenetto vid ägarförändringar eller vid fusion eller fission.

Nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution

Regeringen föreslår vidare att en nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution ska likställas med ackord och medföra att befintligt underskott minskas i motsvarande utsträckning. I en sådan situation ska det belopp

som motsvarar summan av de nedskrivningarna av kapitalinstrumenten inte tas upp som intäkt.

Förslaget innebär enligt regeringen att enhetliga regler uppnås då skuldnedskrivningar utanför resolution kommer att behandlas på samma sätt som skuldnedskrivningar enligt andra regelverk (ackord, skuldsanering och F-skuldsanering).

En skuld som efterskänks på grund av ackord med en eller flera fordringsägare har inte ansetts utgöra en skattepliktig intäkt hos gäldenären (RÅ 1963 ref. 48). Det följer av att det inte kan hävdas en ökad skatteförmåga genom den avskrivna skulden (SOU 1989:33 s. 168). Ackordsvinsten är således inte skattepliktig. I stället för att göra ackordsvinsten skattepliktig har lagstiftaren valt att begränsa rätten till avdrag för underskott i de fall ackord har medgetts.

Med hänsyn till att nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution bör behandlas på samma sätt som när en skuld sätts ned på grund av ackord anser regeringen att det bör införas en bestämmelse som reglerar att en intäkt till följd av en nedskrivning av skuld inte ska tas upp till beskattning om den skattskyldige får nedskrivning utanför resolution.

Skuldnedskrivning i resolution

Regeringen gör bedömningen att nedskrivning av skulder i resolution inte bör leda till att befintligt underskott minskas.

I konsekvens med förslaget om beloppsspärrens tillämpning är det enligt regeringen lämpligt att nedskrivning av skulder behandlas på motsvarande vis, dvs. att avdragsrätten för underskott inte begränsas när åtgärden vidtas i resolution. För att skuldnedskrivningsverktyget ska vara så effektivt som möjligt är regeringens bedömning att nedskrivning med stöd av verktyget inte bör medföra att befintliga underskott minskas.

Uttagsbeskattning

Regeringen gör bedömningen att värderingsreglerna i resolutionsregelverket inte medför att bestämmelserna om uttagsbeskattning i inkomstskattelagen blir tillämpliga vid överlåtelser från ett företag i resolution.

Den värdering som ska göras av företaget innan det försätts i resolution eller resolutionsåtgärder vidtas ska vara rättvis, väl avvägd och realistisk (7 kap. 1 § lagen om resolution). Det motsvarar i huvudsak redovisningens krav på en rättvisande bild. Samtidigt ska värderingen ske efter försiktiga antaganden, dvs. med beaktande av försiktighetsprincipen. I förarbetena till lagen om resolution anges att det när det handlar om en användning av försäljningsverktyget förutses att en försäljning till marknadsmässiga villkor (och inte bara en överföring) kommer att ske. Krishanteringsdirektivet innehåller också ett antal bestämmelser för att säkerställa att försäljningen sker på affärsmässiga grunder. Eftersom det kommer att finnas ett pris i denna situation som fastställs i en marknadstransaktion är värderingen av mindre

betydelse och tjänar i huvudsak som ytterligare underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av att det pris som köparen erbjuder är rimligt (prop. 2015/16:5 s. 420). Mot denna bakgrund gör regeringen bedömningen att värderingsreglerna i resolutionsregelverket inte bör anses innebära en ökad risk för att uttagsbeskattning blir aktuellt. Vidare bör det med hänsyn till att en försäljning ska ske på marknadsmässiga villkor inte finnas en risk för att tillgångar överlåts mot en ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat.

Sammantaget är regeringens bedömning att överlåtelser från ett företag i resolution inte bör medföra uttagsbeskattning. Det finns därför inte något behov av att införa ett undantag från bestämmelserna om uttagsbeskattning i inkomstskattelagen.

Korrigeringsregeln

Regeringen gör bedömningen att det inte bör införas något undantag från korrigeringsregeln med anledning av resolutionsregelverket.

En grundläggande princip i internationell skatterätt är att prissättning vid transaktioner mellan företag i intressegemenskap ska ske enligt den s.k. armlängdsprincipen. Denna innebär att kommersiella och finansiella transaktioner ska vara baserade på samma villkor som skulle ha tillämpats om företagen inte varit i intressegemenskap, dvs. på marknadsmässiga villkor. För svenskt vidkommande är armlängdsprincipen reglerad i den s.k. korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § inkomstskattelagen. Korrigeringsregeln innebär att om resultatet av en näringsverksamhet blir lägre till följd av att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare, ska resultatet beräknas till det belopp som det skulle ha uppgått till om sådana villkor inte funnits. Detta gäller dock bara under förutsättning att den som får ett högre resultat på grund av villkoren inte ska beskattas för detta i Sverige, att det är sannolikt att det finns en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna samt att villkoren inte tillkommit av andra skäl än denna intressegemenskap. I 14 kap. 20 § IL anges när en ekonomisk intressegemenskap ska anses föreligga.

Ett beslut om resolution kan avse en internationell koncern, och åtgärder som genomförs kan få effekter för moderföretag eller dotterföretag i andra länder. I promemorian görs bedömningen att gränsöverskridande transaktioner i resolution får antas genomföras till samma villkor som mellan oberoende näringsidkare i en motsvarande situation samt att något undantag från korrigeringsregeln inte behövs.

Vid en resolution med en enda ingångspunkt genomförs och övervakas alla transaktioner av den samordnande resolutionsmyndigheten på moderbolagsnivå i samråd med övriga resolutionsmyndigheter i berörda länder (prop. 2015/16:5 s. 247). Vid tillämpning av såväl försäljningsverktyget som broinstituttsverktyget och avskiljandeverktyget ska överföringar göras på marknadsmässiga villkor med beaktande av den inledande värderingen av

företaget i resolution. Den ansvariga resolutionsmyndigheten har kontrollen över företaget i resolution och bör således beakta de krav som uppställs på affärsmässiga villkor och de risker som kan uppstå om detta inte efterföljs.

Mot denna bakgrund gör regeringen bedömningen att det inte bör införas något särskilt undantag från korrigeringsregeln med anledning av resolutionsregelverket.

Verksamhetsavyttring och partiell fission

Regeringen gör bedömningen att det inte bör införas några särskilda bestämmelser avseende verksamhetsavyttringar eller partiella fissioner till följd av regelverket om resolution.

Enligt regeringen konstateras det i promemorian att ersättningsfrågan inte skiljer sig åt mellan försäljningsverktyget, broinstitutswerktyget och avskiljan-
deverktyget. All prissättning vid överlåtelser från ett företag i resolution ska vara affärsmässig och ha sin grund i en värdering med hänsyn tagen till förevarande omständigheter.

Om inte förutsättningarna för en giltig verksamhetsöverlåtelse eller en partiell fission är uppfyllda, t.ex. om ersättningen understiger summan av de skattemässiga värdena för de avyttrade tillgångarna, bör överlåtelser från ett företag i resolution beskattas enligt vanliga regler.

Sammantaget gör regeringen därför bedömningen att det inte bör införas några särskilda bestämmelser avseende verksamhetsavyttringar eller partiella fissioner.

Beskattning av delägare och borgenärer

Regeringen gör bedömningen att det saknas anledning att införa särskilda regler för beskattning av delägare och borgenärer i ett företag i resolution.

Utskottets ställningstagande

Syftet med resolution är att minimera samhällsskadliga effekter av att banker och andra finansiella företag fallerar. Med hänsyn till det allvarliga läge som har uppstått när resolution måste tillgripas anser regeringen att det finns anledning att vara försiktig med skatteanspråk på företag i resolution. Krav på skattebetalningar riskerar enligt regeringen att ytterligare förvärra situationen och därmed också försvåra en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet.

Utskottet anser i likhet med regeringen att den principiella utgångspunkten mot denna bakgrund bör vara att åtgärder som vidtas under den tid som ett företag är försatt i resolution inte bör medföra skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet eller annars ökar risken för betydande störningar i samhällsviktig verksamhet.

Utskottet tillstyrker därmed propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2020/21:19 Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Förslag till lag om ändring i
inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 24 kap. 27 §, 37 kap. 22 och 26 a §§ samt 40 kap. 1, 10 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 40 kap. 20 § ska lyda ”Begränsningar vid konkurs, ackord, skuldsanering, F-skuldsanering och nedskrivning av relevanta kapitalinstrument”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 15 kap. 11 §, och närmast före 15 kap. 11 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.Nedskrivning av relevanta kapitalinstrument

11 §

Om den skattskyldige får nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen (2015:1016) om resolution, ska det belopp som motsvarar summan av nedskrivningarna av kapitalinstrumenten inte tas upp som intäkt.

24 kap.27 §²

Vid ägarförändringar som innebär att ett företag får ett bestämmande inflytande över ett annat företag upphör rätten att utnyttja det företags kvarstående negativa räntenetton.

Ett företag anses ha ett bestämmande inflytande över ett annat företag, om företagen efter ägarförändringen tillsammans utgör en koncern av sådant slag som anges i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554).

Första stycket gäller inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som företaget med kvarstående negativa räntenetton redan före ägarförändringen. Första stycket gäller inte heller om *det avyttrade företaget har försatts i resolution*

Första stycket gäller inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som företaget med kvarstående negativa räntenetton redan före ägarförändringen. Första stycket gäller inte heller om

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2018:1206.

enligt lagen (2015:1016) om resolution.

– företaget med kvarstående negativa räntenetton före ägarförändringen var försatt i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution,

– Riksgäldskontoret har vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § första stycket 2 a, b eller d samma lag som innebär att en ägarförändring sker och som innefattar rätten att utnyttja kvarstående negativa räntenetton, och

– Europeiska kommissionen vid tidpunkten för ägarförändringen har funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

37 kap.

22 §

Bestämmelserna i 21 § gäller inte om det övertagande företaget före fusionen eller fissionen hade sådant bestämmande inflytande över det överlåtande företaget som anges i 40 kap. 5 §.

Bestämmelserna i 21 § gäller inte heller om

– det överlåtande företaget före fusionen eller fissionen var försatt i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution,

– Riksgäldskontoret har vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § första stycket 2 a, b eller d samma lag som innebär att det överlåtande företaget upplöses genom fusion eller fission och att beloppsspärren inte ska tillämpas, och

– Europeiska kommissionen vid tidpunkten för fusionen eller fissionen har funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

26 a §³

Om det överlåtande företaget har kvarstående negativa räntenetton enligt 24 kap. 26 § från tidigare beskattningsår, gäller 18 § i fråga om rätt till avdrag för de kvarstående negativa räntenettona bara om det övertagande företaget och det överlåtande företaget före fusionen eller fissionen ingick i samma koncern på det sätt som anges i 24 kap. 27 § andra stycket *eller om det överlåtande företaget har försatts i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution.*

Om det överlåtande företaget har kvarstående negativa räntenetton enligt 24 kap. 26 § från tidigare beskattningsår, gäller 18 § i fråga om rätt till avdrag för de kvarstående negativa räntenettona bara om det övertagande företaget och det överlåtande företaget före fusionen eller fissionen ingick i samma koncern på det sätt som anges i 24 kap. 27 § andra stycket.

Sådan rätt till avdrag för kvarstående negativa räntenetton gäller också om

– det överlåtande företaget före fusionen eller fissionen var försatt i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution,

– Riksgäldskontoret har vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § första stycket 2 a, b eller d samma lag som innebär att det överlåtande företaget upplöses genom fusion eller fission och som innefattar rätten till avdrag för kvarstående negativa räntenetton, och

– Europeiska kommissionen vid tidpunkten för fusionen eller fissionen har funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt.

40 kap.1 §⁴

I detta kapitel finns

- en huvudregel i 2 §,
- definitioner i 3–8 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott hos företag efter ägarförändringar i 9–19 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för

- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för

³ Senaste lydelse 2018:1206.

⁴ Senaste lydelse 2016:683.

underskott vid konkurs, ackord, skuldsanering *och* F-skuldsanering i 20 och 21 §§,

- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott efter överlåtelser av andelar i statliga kreditinstitut i 22 §,
- bestämmelser om avdrag efter ombildningar i 23 §, och
- hänvisningar i 24 §.

underskott vid konkurs, ackord, skuldsanering, F-skuldsanering *och nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution* i 20 och 21 §§,

10 §⁵

Vid ägarförändringar som innebär att ett företag får det bestämmande inflytandet över ett underskottsföretag inträder en beloppsspärr och en koncernbidragsspärr.

Beloppsspärren inträder dock inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som underskottsföretaget redan före ägarförändringen.

Beloppsspärren inträder dock inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som underskottsföretaget redan före ägarförändringen. *Beloppsspärren inträder inte heller om*

– underskottsföretaget före ägarförändringen var försatt i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution,

– Riksgäldskontoret har vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § första stycket 2 a, b eller d samma lag som innebär att en ägarförändring sker och att beloppsspärren inte ska tillämpas, och

– Europeiska kommissionen vid tidpunkten för ägarförändringen har funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Koncernbidragsspärren inträder dock inte om ägarförändringen bara berör företaget som före ägarförändringen ingick i samma koncern som underskottsföretaget.

21 §⁶

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag som den skattskyldige är delägare i får ackord utan konkurs, skuldsanering eller F-skuldsanering, ska avdrag för underskott minskas med ett belopp som

⁵ Senaste lydelse 2016:683.

⁶ Senaste lydelse 2016:683.

motsvarar summan av de skulder i näringsverksamheten som fallit bort genom ackordet, skuldsaneringen eller F-skuldsaneringen.

Om den skattskyldige får nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen (2015:1016) om resolution, ska avdrag för underskott minskas med ett belopp som motsvarar summan av nedskrivningarna av kapitalinstrumenten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
 2. Lagen tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2020.